

jai közé, de a SzEI érdekében végzett rendkívüli munkája erre méltóvá teszi. Fontos intézkedés még, mely lehetővé teszi, hogy a *Tanács rendes tagjain kívül bárkit meghívasson ülésre az egyetem hallgatói közül.* Ez lehetővé teszi pl. a Turul Bajtársi Egyesületeinek vezetőivel való együttes tárgyalást, valamint azt, hogy a SzEI egyes nem tanácsstag tagjai is hozzá szólhassanak valamely fontos kérdéshez. Az új alapszabály tervezet kiterjeszti az ellenőri tisztség hatáskörét. Az ellenőr a jövőben nemcsak a szervezet pénztárkezelésére ügyel fel, hanem az egyesület vagyonára. A SzEI tagjai kari hovatartozásuk alap-

ján úgynevezett szakcsoportokat alkotnak. Ezek a csoportok tavaly karonként alakultak meg. Az eddigi beosztás helyett a jövőben tanárjelölt, orvos, gyógyszerész és gyógyszerész csoport alakul. Ez a beosztás a gyakorlati követelményeknek sokkal jobban megfelel, mint az eddigi kari beosztás. A tanárjelölt csoport természetesen a bölcsészekon kívül a matematika-teremtudományi kar tanárjelölteit is magába foglalja. Már a SzEI-munka eddigi folyamán felmerült a szükségessége olyan szakközösségek, vagy önkéntes munkaközösségek alakítására, melyek a Szervezet ügyvitelének olyan nagyobb munkát, vagy külön-

leges szakképzettséget igénylő feladatokról ellátják, melyekre az elnökség nem képes. Ilyen munkaközösség végzi a *Szegedi Híd szerkesztését és kiadását, ilyen az úgynevezett Tájékoztató Szolgálat, mely a külső és belső propagandát, sajtó ügyeket végzi.* Ezek létezése az új alapszabályok által jogalapot nyer, s helyzetüket, feladataikat a tervezet pontosan meghatározza, valamint az egész Szervezethez való viszonyukat éppúgy, mint az egyes önkéntes munkaközösségeket. (Magyarságismereti Munkaközösség, Színjátzó Társaság, stb.) melyeknek az egész Szervezethez való viszonya szintén tisztázásra szorult.

Figyelő

Szervezetünket napjainkban igen sok támadás és alaptalan vád érte. Szükségét látjuk tehát annak, hogy szervezetünk keretén belül alakuljék egy kisebb csoport, amely hivatva lesz azt megvédeni a koholmányokkal szemben, amelyen becsületes építő munkánkat igyekeztek pellengérré állítani. Így született meg a tájékoztató szolgálatunk. A célunkká tűztük ki szervezetünknek szélesretergű megismertetését. Evégből fel fogunk használni minden olyan jó eszközt, amely célunknak megvalósítását elősegíti. Mőködésünk áll erre a nyomda és az előszó. A legkisebb szórólapok, a színes falragaszok, az újságcikkek segítségével megértetjük majd a tévútra vezetett közvéleménnyel, hogy szervezetünk igenis létjogosult és életképes. Előadások keretében fogjuk majd megmászni a ránk kimondott halálos ítéletet azzal, hogy nemcsak akarunk, hanem tudunk is élni. Ezen védő- és alkotó munkát mindössze néhány szívós akaratú hallgató és hallgató végzi, akiknek nem utolsó sorban az a céljuk, hogy szervezetünknek szilárd alapot és dicsőséges jövőt teremtsenek azzal a jelszóval: keveset, de jól.

R. B.

A kolozsvári egyetemi ifjúság a hagyományos diákból helyett néma-bált rendez. A kolozsvári Magyar Diákok Szövetségének elnöki tanácsa elhatározta, hogy tekintettel a háborús helyzetre, az idei farsangban nem rendezi meg a szokásos diákbált, mert lehetlenségnek tartja, hogy amikor katonáink életük kockázatásával küzdenek, a diákság mulasson. Diákbál helyett néma-bált rendez és annak jóvedelmét a hádbavonultak családtagjainak megsegítésére fordítják.

Zempléni Fodor József: Délrenyiló. Versek

Föl kell figyelniük erre a verskötetre, hiszen írója még közöttünk, velünk együttélő egyetemi hallgató. De olvasnunk kell ezt a kötetet, mert Zempléni Fodor József a fiatal költők közül országos viszonylatban is egyik legtöbbet mutató ígért. Hangjárja a legnagyobbak is felfigyeltek már s velünk együtt sokan várják a tehetsége teljes kibontakozását.

Ez a harmincegy-néhány vers így együtt már alkotás és ha nem tudnánk, hogy első kötet, nem is hinnénk. Legfeljebb 1-2 vers árulja el a gyengébb, erőtlenebb, kezdő hangot, de a versek jórésze már teljes, kiforrótt mű, mind a kifejeznievalóban, mind a formában.

Ilyen a kötet névadó, szimbolikus értelmű verse is, a Délrenyiló. A kis folyondár virág, ami csak délben, erős napfényre nyit ki.

*Lila kelyhed makacsul, zártan
Tündöklik, s várja a delet,
Mikor nagy, napos orgiában
Fényt lopni néked is lehet.*

*Igy élek én. A fényt előlem
Zárják nagy, irigy óriások,
Magambazárva, készülődve
Mégis időm jöttére várok.*

A költő szerénysége mögött ott áll a vers biztos ritmusa, a kifejezés, forma erőteljessége és a legnagyobb ereje: a megkapó kép és jelzőhasználat.

Minden versén keresztülhúzódik egy egyáltalán nem modoros, meleg, erős szentimentalizmus. Ez ötvözi át a verseket egy átfogó, sok tekintetben elemi erejű hangulattal. Ez az, ami sajátos ízként, legelőször megcsap bennünket ezekből a versekből. Talán Sinka „balladáiban” találunk ilyenféle vonást, de amíg ott a pásztoreMBER szemével és a népében álmódó költő ösztönével fejeződnek ki itt az értelmiségivé vált ember faluhoz, gyermekkorhoz, családdhoz vissza-visszatérő lélek nosztalgijával.

Korántse higyük, hogy az a költői magatartás egyhangúvá teszi a verseket. Nem hangulatköltészet ez. A külső sokkal közelebb áll a földhöz, a néphez, a magyarság jobb felét mozgató, lassankint felszabaduló erőkhöz, megnyilatkozásokhoz, minthogy ezt a luxust megengedheti magának. Az értékes egyéni kifejezőmód, a stílus megtelik nem önmagáért való tartalommal.

Fodor József itt is hoz egy merőben újat Erdélyi és Sinka után. Ő egyrészt jobban eltávolodott már a néptől helyzetben, sorsban, magatartásban mint azok, de éppen ezért jobban is visszavágyakozik. Egész lélekkel kapaszkodik abba, amit otthagyt,

ott kellett hagynia. Nála ez a *hűség*, amit miár ezért sem fenyeget program. Kicsit mindig tékozló fiúnak érzi magát, hontalan a mai értelmiségben, középosztályba jött, de itt folytonosan álarcot talál, idegen neki ez az élet, vágyik a nyers, tiszta őszinteség, egyszerűség felé. Jó lenne vizsgatérni:

*„És én Ádámként sírok sokszor,
Utánad paradicsomom,
És idegen útam köveit,
A betűket én megálkodom.”*

Ezért fordul a gyermekkor felé, (Bölcső, Igy éltünk mi.) a család, az ódesanya, a rokonokhoz, megelevenednek benne a régi hajnalok, amikor iskolába ment, a falusi téli reggel és a nyári munka ideje a mezőn, igen erős színekkel egy-egy megvillanó, tömör, kifejező plasztikus képpel.

Ugyanúgy a falu egy-egy különös alakja, kis emberek nagy tragédiája. (Viszkatató, Csak a harang siratja.)

A költő itt többet mutat meg önmagából, mint azokban a versekben, ahol magáról akar írni. (Egyedül vagyok. Ember vagyok.) Amazokban sokkal több a természetesség, az erő, az őszinteség, itt egy kicsit keresett.

A szerelemben a megbékélést, megnyugvást keresi. Nála az élet a siker, és szenvedés. Kikötő és csendesség a mindent átfogó érzés.

*„Jóságodon úgy elpihennék,
Mint egy illatos szénarenden,
S nyári vasárnapdélutánok
Békéjét érezném szívemben.”*

Legjobb vers itt a Csalódás! A röviden megvillanó természetű képek erős hangulata, a szakgatott, gyors ritmus és tartalom ilyen harmonikus egységére csak erős, igazi költő képes.

Fodor Józsefnél kereshetünk hatásokokat. Kétségtelenül megfogta az új magyar népi irodalom belső ereje. Szálak vezetnek Erdélyi és Sinka felé is, de utánzását egyet sem találunk. Modorosságot sem, ami első kötetnél igen nagy szó. Költészete új, önálló és egyéni szín a népi irodalomban. Nem is sorozható teljesen oda olyan értelemben, mint az előbbiek.

Nyelve erős kifejezőerejű, képekben gazdag. Bodrogközből, hazulról hozott s költészetének egyik legnagyobb értéke. Képei megkapó erejűek. A téli falusi utcát így írja le:

*„Az utcánk egy nagy ástító száj,
Torkában árnyak lengenek,
S kétoldalt, mint óriás fogak,
Zuzmarás fák fehérlenek.”*

Nála „a fény mégis bepajkoskodott” és „odabenn halottra sáppadt”, az alkonyatban „a nap már fáradt, sánta koldús, nyomában mintha vér folyna,” és így tovább.

A hangulat, az érzés a természetre

és képekben vetítődik ki s ebben a költő mindig erős.

Amit önmagáról mond, abból igazán az a jó, ami a lélek erős vallomása. Fölbuzog mint forrás, fölszakad mint elfojthatatlan, tovább eltakarhatatlan belső érzés. Ilyen főként a Templom-kertben című verse.

Ma magyar költőnek lenni a költészetben kívül azt is jelenti, hogy sorsot hordozni, amihez mindig kell őszinteség és magabizallság. Nem könnyű feladat. Vívódás és bűnhődés, élet és magatartás lélekbéli egysége. sok szenvedés is kell hozzá. Keresni önmagunkban az Isten képére formált embert, akinél állandó küzdelemben hadakozik a lélek a tisztulásért, a feladatok és hivatás el nem kerülhető vállalásáért. Közben a felsűrűsödött anyagból kifejezni a kifejezhetlent. Amabban meg nem alkudni, itt meg nem fáradni soha.

Ez a kötet bizonyosság a mellett, hogy Fodor József ezt látja s ezután is vállalja.

A mi feladatunk, hogy figyeljünk fel első, erős szavára.

KISS SANDOR

Szabolcsi Gábor

HANG

Mint kedvese haján a szűzi kéz,
Lágy felhők omlanak szét az égen,
S a földön, mint messzi, furcsa sejtés
Átvonul sűrű, néma árnyék.

Lágy felhők omlanak szét az égen,
Csupasz faágak meredeznek,
S mint betegmellű, fáradt leányok
Levelükkel rubinesöppeket köpnek.

S a földön, mint messzi, furcsa sejtés
Hideg sóhajok futnak végig,
S meg-megborzongó verebek
Fáradtan, búsan búznak össze.

Átvonul sűrű, néma árnyék
A földön és a tiszta homlokon.
Ma még élünk: én s a levelek,
De már riad bennünk a félelem.

SZOMORÚSÁG

Mint odvas házak faláról a mész
úgy hullik le rólam a jóság,
A hulló mázat tartaná a kéz,
de a kézzel az életet osztják.
s a mészek helyén nagy, sárga foltok
meredeznek, és lelkeim falai
omlanak, omlanak lassan.

Már eltűnt rólam a szép fehérség
és mint megrokkant, öreg pájta,
mit rossz alapra rakott rég,
a gondozásban bizó gazda,
úgy roskadok meg, lassan, egyre,
szűk gyűrűk nyílnak nyílt szememre,

s mint odvas házak faláról a mész,
hullik rólam a jóság egyre.